

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-08837/2014-ERU

V Ostravě dne 31. října 2014

Číslo jednací: 08837-8/2014-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ustanovení § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. KO-08837/2014-ERU zahájeném dne 30. září 2014 z moci úřední podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností G-berg, a.s., se sídlem Priessnitzova 12, 790 03 Jeseník, IČ: 258 67 873, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost - **G-berg, a.s.**, se sídlem Priessnitzova 12, 790 03 Jeseník, IČ: 258 67 873 (dále jen „účastník řízení“) - se tím, že v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ náklad, který nelze uznat jako ekonomicky oprávněný dle ustanovení bodu (1.2) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2011 ze dne 26. září 2011, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí“), a to v položce „Nájem“, kde v rozporu s bodem (2.3.3) písm. a) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí neoprávněně zahrnul náklad za neprovozovaný rozvod tepelné energie vedoucí z kotelny „Jubilejní vila“ do objektů „Mír“ a „Balneopovoz“ ve výši 59 750 Kč bez DPH, a touto činností nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny, **dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.**

- II.** Účastníkovi řízení se podle ustanovení § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona **ukládá opatření k nápravě** zjištěného protiprávního stavu podle výroku I. tohoto rozhodnutí spočívající v povinnosti vyúčtovat cenu tepelné energie za rok 2012 v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ tak, aby náklady neoprávněně zahrnuté do výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 ve výši 59 750 Kč spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty byly odběratelům tepelné energie poměrně podle skutečné spotřeby tepelné energie v roce 2012 vráceny, a to ve lhůtě do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
- III.** Dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách se účastníku řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, ukládá **pokuta ve výši 59 750 Kč** (slovy: padesát devět tisíc sedm set padesát korun českých), která je splatná dle ustanovení § 17 odst. 6 téhož zákona do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 15014.
- IV.** Dle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 15014.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 30. září 2014 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách zahrnul do výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ za kalendářní rok 2012 náklady, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné dle ustanovení bodu (1.2) cenového rozhodnutí, a to v položce „Nájem“, kde v rozporu s bodem (2.3.3) písm. a) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí neoprávněně zahrnul náklad za neprovozované rozvody tepelné energie ve výši 59 750 Kč, a touto činností nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 12. září 2013 podle ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“). Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona o státní kontrole.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly bylo zjištění, zda účastník řízení při stanovení výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ neporušil cenové předpisy tím, že požadoval cenu, jejíž kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona o cenách a cenového rozhodnutí.

O provedené kontrole byl dne 15. dubna 2014 sepsán Protokol č. K006514, č. j. 10390-16/2013-ERU, s jehož obsahem byl účastník řízení seznámen dne 16. dubna 2014. Dne 30. dubna 2014 byly Úřadu doručeny námitky proti protokolu ve smyslu ustanovení § 17 zákona o státní kontrole. Dne 29. července 2014 bylo rozhodnuto o námitkách účastníka řízení tak, že jim bylo částečně vyhověno a kontrolní zjištění bylo změněno (Rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby č. j. 10390-21/2013-ERU).

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení podniká na území města Jeseník v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělené licence č. 310203654 s předmětem podnikání výroba tepelné energie a licence č. 320203655 s předmětem podnikání rozvod tepelné energie. Obě licence jsou vymezeny pro zdroj tepelné energie, který účastník řízení označuje jako „Jubilejní vila“. Dále účastník řízení podniká na základě koncesní listiny pro výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW vydané dne 7. října 2002. Na základě této koncesní listiny účastník řízení provozuje dalších 18 kotelen.

Kontrola byla zahájena ve městě Jeseník a v jejím průběhu bylo zjištěno, že účastník řízení provozuje více samostatných kotelen, které mají společnou kalkulaci a jsou zahrnuty do jedné cenové lokality s názvem „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ S tímto odběratelem měl účastník řízení uzavřenu smlouvu „Smlouva o dodávce a odběru tepla a teplé užitkové vody“ ze dne 2. ledna 2003, včetně dodatků č. 1-11 k této smlouvě. K účetnímu dokladu za odebranou tepelnou energii účastník řízení přiložil dokument „Kalkulace ceny tepla pro rok 2012“, kde uvedl předběžnou cenu tepelné energie, na základě které byly vystavovány měsíční účetní doklady za odebranou tepelnou energii.

Po ukončení kalendářního roku účastník řízení sečetl náklady na zajištění dodávky tepelné energie za jednotlivé zdroje a sestavil výslednou kalkulaci ceny tepelné energie, společnou pro všechny kotelny. Na rozdílné částky mezi zálohovými platbami a výslednou kalkulací ceny tepelné energie účastník řízení vystavil odběrateli tepelné energie Priessnitzovy léčebné lázně a.s., IČ: 451 93 452, „vyúčtování skutečné ceny GJ za odebrané teplo v roce 2012“.

Účastník řízení v kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2012 uplatnil v položce „Nájem“ náklady ve výši 1 012 649 Kč. Z nájemní smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení, jako nájemcem, a společností Priessnitzovy léčebné lázně a.s., jako pronajímatelem, bez uvedení data podpisu a příloh ke smlouvě ze dne 31. prosince 2002 vyplývá,

že s účinností od 1. září 2002 bylo předmětem nájmu 14 kotelen. V přílohách k nájemní smlouvě ze dne 31. prosince 2002 je dohodnuta cena za nájem nemovitosti ve výši 315 Kč/m²/rok, nájem za zařízení kotelen v celkové výši 1 080 020 Kč/rok a nájemné za rozvody tepelné energie z kotelen ve výši 250 Kč/m/rok.

S výše uvedeným pronajímatelem pak účastník řízení dále uzavíral dodatky k nájemní smlouvě, ve kterých byl měněn předmět nájmu. Posledním uzavřeným dodatkem byl „Dodatek č. ■ k nájemní smlouvě ze dne 1.9.2002“, ze kterého mimo jiné vyplývá, že výše nájmu za pronajaté nebytové prostory, rozvody a zařízení je určena ve „vnitřním ceníku PLL“. Kontrolní pracovníci si tento ceník vyžádali. Účastník řízení předložil „Katalog ceníků výkonů“ platný pro rok 2012, kde je v bodě „4.2.3 Nájemné kotelny“ uvedeno, že „Cena za pronájem nebytových prostor – kotelny je stanovena na 315,- Kč/m²/rok“, z čehož vyplývá, že cena za pronájem nebytových prostor zůstala nezměněna. Nikde se však neuvádí cena za nájem zařízení kotelen a za nájem rozvodů tepelné energie. Kontrolní pracovníci z tohoto vyvodili, že výše nájmu za jednotlivé položky uvedené v nájemní smlouvě se nezměnila.

V roce 2012 zahrnul účastník řízení do ceny tepelné energie nájemné za rozvody tepelné energie v celkové částce 59 750 Kč. Z výše uvedené nájemní smlouvy vyplývá, že nájem za metr rozvodů činil 250 Kč. Kontrolní pracovníci vydělili částku představující nájemné za rozvody tepelné energie zahrnutou do ceny tepelné energie částkou za 1 metr rozvodů, čímž zjistili, že účastník řízení zahrnul do ceny tepelné energie nájem za 239 m rozvodů tepelné energie. Kontrolní pracovníci si vyžádali mapu se zakreslením provozovaných rozvodů tepelné energie účastníkem řízení. Účastník řízení předložil mapu se zakreslením pouze jednoho rozvodu, a to vedoucího z kotelny „Jubilejní vila“ do objektů „Mír“ a „Balneopovoz“, ke kterému účastník řízení přidal vyjádření, že tento rozvod byl odstaven, tudíž v kontrolovaném roce 2012 nebyl provozován. V objektu „Mír“ byla vybudována samostatná kotelna a do objektu „Balneopovoz“ již dále nebyla dodávána tepelná energie, jelikož nebyl v provozu.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení v kontrolovaném roce neprovozoval žádné rozvody tepelné energie. V bodě (2.3.3) písm. a) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí je uvedeno, že do ceny tepelné energie nelze zahrnout nájem za movitý a nemovitý majetek pro výrobu anebo rozvod tepelné energie, který je neprovozovaný a nevyužívaný, z čehož vyplývá, že účastník řízení neoprávněně zahrnul do ceny tepelné energie náklady za nájem v celkové roční výši, aniž by je adekvátně snížil o neprovozované rozvody tepelné energie, a to v částce 59 750 Kč.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 08837-1/2014-ERU dne 29. září 2014 s poučením o právu

podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ustanovení § 36 správního řádu. Účastník řízení svého práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení ani nenavrhl žádné další důkazy.

Správní orgán dne 29. září 2014 převzal do správního spisu kontrolní spis sp. zn. KO-10390/2013-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 08837-3/2013-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplňoval.

Dne 7. října 2014 byl do správního spisu vložen výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu za účetní období roku 2012 pořízený ze Sbírký listin.

Dne 7. října 2014 zaslal správní orgán účastníku řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí společně s vyrozuměním o možnosti doložit aktuální majetkové poměry č. j. 08837-5/2014-ERU. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno tentýž den.

Dne 13. října 2014 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí, v rámci kterého uvedl, že nepopírá, že do kalkulace ceny tepelné energie za rok 2012 zahrnul nájemné ve výši 59 750 Kč bez DPH za rozvody tepelné energie, které přestal využívat při rozvádění tepelné energie. Toto nedopatření vzniklo při tvorbě kalkulace ceny tepelné energie, kdy zaměstnanec účastníka řízení nevědomky, v rámci rutinního zpracování, omylem zahrnul tuto částku do ceny, aniž by si ověřil v terénu skutečnost týkající se rozvodů. Ve správnost postupu při tvorbě kalkulace ho utvrdila uplatněná fakturace za pronájem rozvodů za rok 2012 od vlastníka rozvodů, Priessnitzových léčebných lázní a.s., který rozvody účastníku řízení pronajímal.

Účastník řízení uznal svou chybu, kterou učinil neúmyslně, ale zároveň by chtěl Úřad požádat při rozhodování v dotčeném správním řízení o zohlednění skutečnosti, že jediným odběratelem jím vyrobené tepelné energie je subjekt, který nájemné naučtoval, tj. Priessnitzovy léčebné lázně a.s., a kterému účastník řízení nájemné započítal do ceny tepelné energie.

Účastník řízení současně požádal při rozhodování v dotčeném správním řízení o zohlednění skutečnosti, že neoprávněně započtené náklady na nájem rozvodů v kalkulaci ceny tepelné energie dosahují zanedbatelné výše, pouze 1,93 Kč/GJ, když se neoprávněně započítaný nájem podělí celkovým skutečným dodaným množstvím tepelné energie v roce 2012 ve výši 30 932,06 GJ.

Dne 15. října 2014 bylo správnímu orgánu doručeno doplnění vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí a doložení aktuálních majetkových poměrů. Účastník řízení v rámci tohoto vyjádření požádal, aby Úřad při rozhodování o výši pokuty za spáchaný správní delikt přihlédl k jeho majetkovým poměrům a vzhledem k výsledkům hospodaření

(2 roky ve ztrátě) stanovil vyšší pokuty v dolní hranici rozpětí stanoveného zákonem. Vyšší pokuta by mohla mít negativní dopady na hospodaření účastníka řízení v roce 2014 a vést k prohloubení ztráty. Ke spáchání správního deliktu došlo ze strany účastníka řízení neúmyslně, administrativním pochybením zaměstnance. Zároveň účastník řízení doložil správnímu orgánu výkaz zisku a ztrát za období let 2012 a 2013.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že účastník nenavrhl žádné důkazy a neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu věci

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, vložka 2405.

Účastník řízení byl držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 31203654, která byla k žádosti účastníka zrušena na základě rozhodnutí Úřadu č. j. 16635-4/2013-ERU ke dni 28. ledna 2014, a licence č. 320203655 s předmětem podnikání rozvod tepelné energie, která byla k žádosti účastníka řízení zrušena na základě rozhodnutí Úřadu č. j. 16636-4/2013-ERU ke dni 28. ledna 2014. Účastník řízení podniká na základě koncesní listiny pro výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW vydané dne 7. října 2002.

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 2. ledna 2003 pro kontrolovanou lokalitu Smlouvu o dodávce a odběru tepla a teplé užitkové vody se společností Priessnitzovy léčebné lázně a.s. jako odběratelem.

Účastník řízení v kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2012 v kontrolované lokalitě uplatnil dle regulačního výkazu 31_32-DK a) v položce „Nájem“ náklady ve výši 1 012 649 Kč. Z nájemní smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení, jako nájemcem, a společností Priessnitzovy léčebné lázně a.s., jako pronajímatelem, bez uvedení data podpisu, a příloh ke smlouvě ze dne 31. prosince 2002 vyplývá, že s účinností od 1. září 2002 bylo předmětem nájmu 14 kotlen včetně jejich zařízení a rozvodů tepelné energie. V přílohách k nájemní smlouvě ze dne 31. prosince 2002 je dohodnuta cena za nájem rozvodů tepelné energie z kotlen ve výši 250 Kč/m/rok.

Uvedená nájemní smlouva byla mezi smluvními stranami dále dodatkována, kdy z „Dodatku č. ■ k nájemní smlouvě ze dne 1.9.2002“ vyplývá, že výše nájmu za pronajaté rozvody je určena ve „vnitřním ceníku PLL“.

V „Katalogu ceníků výkonů“ platném pro rok 2012 však není cena za nájem rozvodů tepelné energie uvedena, kdy následně nutně musí vyplynout, že cena za nájem rozvodů zůstala nezměněna a činí dle původního znění nájemní smlouvy 250 Kč/m/rok.

Z „Kalkulace ceny tepla pro rok 2012“ vyplývá, že v tomto roce účastník řízení zahrnul do ceny tepelné energie nájemné za rozvody tepelné energie v celkové částce 59 750 Kč, což odpovídá nájmu za 239 m rozvodů tepelné energie (srov. čl. I odst. 3 „Dodatku č. ■ k nájemní smlouvě ze dne 1.9.2002“).

Z vyjádření účastníka řízení k mapě se zakreslením provozovaných rozvodů tepelné energie vyplynulo, že jediný rozvod vedoucí z kotelny „Jubilejní vila“ do objektů „Mír“ a „Balneopovoz“ nebyl v roce 2012 provozován. Účastník řízení tedy v kontrolovaném roce neprovozoval žádné rozvody tepelné energie.

V. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ustanovení § 6 odst. 1 téhož zákona.

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň byl v roce 2012 dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“, přičemž povaha jeho činnosti spočívala právě v dodávce (tedy prodeji) tepelné energie. Z uvedeného vyplývá, že vůči svému jedinému odběrateli vystupuje účastník řízení jako prodávající.

Z ustanovení § 6 odst. 1 zákona o cenách přitom vyplývá, že věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo maximální podíl, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ustanovení § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích přitom vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2012, bylo platné a účinné cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2011 ze dne 26. září 2011, k cenám tepelné energie.

Z dotčeného cenového rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečně uplatněné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu, že porušil bod (1.1) cenového rozhodnutí. Z něj přitom vyplývá, že ceny tepelné energie, kterou se rozumí energie tepla nebo chladu, se regulují způsobem věcného usměrňování cen. Do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Veškeré dodavatelem uplatňované ekonomicky oprávněné náklady, které souvisejí s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, se zahrnují do ceny tepelné energie.

Zákon o cenách v ustanovení § 2 odst. 7 stanovuje, že za ekonomicky oprávněné náklady se považují náklady na pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu. Dále tento zákon v témže ustanovení stanovuje, že při posuzování ekonomicky oprávněných nákladů se vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží. Zvláštnosti daného zboží přitom reflektuje právě výše zmíněné cenové rozhodnutí.

Z cenového rozhodnutí vyplývá, že ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie jsou ekonomicky oprávněné náklady nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle zvláštního právního předpisu. Zároveň jsou v příloze č. 1 tohoto cenového rozhodnutí vymezeny některé ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie včetně stanovení podmínek pro určení jejich oprávněné výše. Ekonomicky oprávněnými náklady jsou ve smyslu výše uvedené přílohy zejména náklady na nákup paliva, opravy, odpisy, nájem, finanční leasing, režijní náklady, úroky z úvěru a věcná břemena.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že aby mohl dodavatel tepelné energie uplatnit některé náklady do ceny tepelné energie, musí tyto náklady být nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie, a současně musí být tyto náklady podřaditelné pod některou z výše uvedených kategorií nákladů.

Z bodu (2.3.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí vyplývá, že za nájem a podnájem se považují veškeré platby za užívání movitého a nemovitého majetku souvisejícího s výrobou a rozvodem tepelné energie, kromě finančního pronájmu. Do ceny tepelné energie lze přitom v kalendářním roce zahrnout nájem ve výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu za provozovaný pronajatý movitý a nemovitý majetek související s výrobou a rozvodem tepelné energie, maximálně však do výše stanovené v tabulce, která je součástí bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

Z bodu (2.3.3) písm. a) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí vyplývá, že do ceny tepelné energie nelze zahrnout nájem za movitý a nemovitý majetek pro výrobu anebo rozvod tepelné energie, který je neprovozovaný a nevyužívaný, kromě záložních a špičkových zdrojů.

Správní orgán z rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 310203654 č. j. 02025-12/2008-ERU ze dne 23. května 2008 a z rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 320203655 č. j. 02026-9/2008-ERU ze dne 23. května 2008 a smlouvy o dodávce a odběru tepla a teplé užitkové vody ze dne 2. ledna 2003, ve znění dodatku č. ■■■, prokázal, že účastník řízení v roce 2012 prováděl výkon licencované činnosti ve vymezeném území „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“.

Z nájemní smlouvy uzavřené dne 31. prosince 2002 se společností Priessnitzovy léčebné lázně a.s., regulačního výkazu 31_32-DK a) za vykazované období roku 2012 a vyjádření účastníka řízení v rámci provedené kontroly vyplývá, že účastník řízení uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ náklady za neprovozované rozvody (239 m) tepelné energie ve výši 59 750 Kč bez DPH.

Zahrnutím výše uvedených ekonomicky neoprávněných nákladů do výsledné kalkulace ceny tepelné energie za rok 2012 došlo ze strany účastníka ke spáchání správního deliktu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že nerespektoval závazný postup při kalkulaci ceny tepelné energie dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) téhož zákona, který byl pro rok 2012 stanoven cenovým rozhodnutím.

Správní orgán je toho názoru, že věcné usměrňování cen spočívající ve stanovení závazných podmínek cenovými orgány pro všechny dodavatele tepelné energie při kalkulaci ceny (ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách) je jednou ze základních povinností, které musí dodavatel tepelné energie zabývající se prodejem tepelné energie bezpodmínečně dodržovat. Zároveň je povinen zajistit dostatečnou a odbornou kontrolu cenové kalkulace před ročním vyúčtováním odběratelům. Věcné usměrňování cen je dle Úřadu natolik důležitým nástrojem, že je v zájmu státu a společnosti důležité přesné nastavení pravidel a podmínek věcného usměrňování nastaveného podle přísných kritérií, ke kterým jsou pak dodavatelé při výkonu své podnikatelské činnosti povinni přistupovat s maximální obezřetností a opatrností při jejich dodržování. V případě, že nejsou tyto podmínky a tento postup ze strany dodavatele tepelné energie dodrženy, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele.

Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplotrenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie.

Správní orgán nadto považuje za nezbytné vypořádat se s vyjádřením účastníka řízení v rámci správního řízení. Skutečnost, že společnost Priessnitzovy léčebné lázně a.s. je jediným odběratelem účastníka řízení, je zohledněna v části VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Výše neoprávněně započteného nákladu na 1 GJ pak nemá na rozhodnutí Úřadu

jakýkoliv vliv, neboť zásadní je v tomto ohledu pouze výše neoprávněného prospěchu, která je zohledněna rovněž v části VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že byly ze strany účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Správní orgán se nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ustanovení § 3 odst. 1 trestního zákona a ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení uplatnil do výsledné ceny tepelné energie v roce 2012 v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ náklady za neprovozované rozvody (239 m) tepelné energie ve výši 59 750 Kč bez DPH, tedy v rozporu s bodem (2.3.3) písm. a) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, má správní orgán za to, že byla naplněna i materiální stránka trestnosti správního deliktu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, neboť účastník řízení jednal v rozporu s jednou ze závazných podmínek věcného usměrňování cen dle ustanovení § 6 odst. 1 zákona o cenách. V případě, že není některá z podmínek stanovených v ustanovení § 6 odst. 1 zákona o cenách dodržena, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení jakožto právnická osoba uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ náklady, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné dle ustanovení bodu (1.2) cenového rozhodnutí, a to v položce „Nájem“, kde v rozporu s bodem (2.3.3) písm. a) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí

neoprávněně zahrnul náklad za neprovozované rozvody tepelné energie ve výši 59 750 Kč bez DPH, čímž jednal v rozporu s cenovým rozhodnutím Úřadu a současně také v rozporu s podmínkou věcného usměrňování cen podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

Úřad tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně prokázal, že se účastník řízení svým jednáním dopustil správního deliktu ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 17 odst. 1 zákona o cenách, tedy zda účastník řízení jakožto právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán má za to, že účastník řízení nevyložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Pokud by si účastník řízení počínal bděle (např. důslednější aplikací cenového rozhodnutí či důkladnou účetní kontrolou výsledné kalkulace ceny tepelné energie za rok 2012), nemuselo by k protiprávnímu stavu nezbytně dojít. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, tak nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách lze uložit podle ustanovení § 16 odst. 4 písm. b) téhož zákona pokutu ve výši jedno až pětinašobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč.

Dle ustanovení § 2 odst. 5 zákona o cenách nepřiměřený majetkový prospěch získá prodávající, jestliže prodá zboží za cenu zahrnující neoprávněně náklady nebo nepřiměřený zisk získaný na základě uplatnění vyšší ceny prodeje oproti obvyklé ceně, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, vyšší než maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenu, nebo vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace. Toto ustanovení dále stanoví, že nepřiměřený majetkový prospěch může získat též kupující, jestliže nakoupí zboží za cenu výrazně nedosahující oprávněných nákladů nebo nižší, než je cena obvyklá, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, nižší než minimální nebo pevnou úředně stanovenou cenu.

Ustanovení § 2 odst. 6 zákona o cenách dále stanoví, že obvyklou cenou pro účely tohoto zákona se rozumí cena shodného nebo z hlediska užití porovnatelného nebo vzájemně zastupitelného zboží volně sjednáváná mezi prodávajícími a kupujícími, kteří jsou na sobě navzájem ekonomicky, kapitálově nebo personálně nezávislí na daném trhu, který není

ohrožen účinky hospodářské soutěže. Nelze-li zjistit cenu obvyklou na trhu, určí se cena pro posouzení, zda nedochází ke zneužití výhodnějšího hospodářského postavení, kalkulačním propočtem ekonomicky oprávněných nákladů a přiměřeného zisku.

Úřadem bylo prokázáno, že účastník řízení zahrnul do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši 59 750 Kč bez DPH. Tyto ekonomicky neoprávněné náklady je tak ve smyslu výše uvedených ustanovení nutno chápat jako nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení. V případě protiprávního jednání účastníka řízení tak byl nepřiměřený majetkový prospěch v rámci vedeného správního řízení Úřadem prokazatelně zjištěn ve výši 59 750 Kč.

Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlížel ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména pak přihlížel k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu uvedených prací počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě protiprávního jednání ze strany účastníka řízení, aby neporušil povinnosti vyplývající ze zákona o cenách.

Vzhledem k výše uvedenému Úřad nejprve posuzoval otázku závažnosti správního deliktu. Neoprávněně navýšená částka účastníkem řízení představuje sumu, kterou byli odběratelé, resp. odběratel, tepelné energie povinen v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení při vyúčtování zaplatit. Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplotnictví je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie. Účastník svým jednáním poškodil 1 odběratele tepelné energie, k čemuž správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Úřad také posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení. Účastník řízení nepopírá, že do kalkulace ceny tepelné energie za rok 2012 zahrnul nájemné ve výši 59 750 Kč bez DPH za rozvod tepelné energie, který přestal využívat. Toto nedopatření dle účastníka řízení vzniklo při tvorbě kalkulace ceny tepelné energie, kdy zaměstnanec účastníka řízení, v rámci rutinního zpracování, omylem zahrnul tuto částku do ceny, aniž by si ověřil v terénu skutečnost týkající se rozvodu. Ve správnost postupu při tvorbě kalkulace ho utvrdila uplatněná fakturace za pronájem rozvodů za rok 2012 od vlastníka rozvodů, Priessnitzových léčebných lázní a.s., který rozvody účastníku řízení

pronajímal. Úřad přes tvrzení účastníka řízení není přesně schopen určit, zda zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů do výsledné ceny tepelné energie bylo ze strany účastníka řízení účelovým porušením právní povinnosti či se jednalo o porušení v důsledku nedbalosti způsobené nedůkladnou účetní kontrolou výsledné ceny tepelné energie za rok 2012. Vzhledem ke skutečnosti, že Úřad při posuzování způsobu spáchání správního deliktu nedošel k jednoznačnému a prokazatelnému závěru v této věci, nepřihlížel při stanovení výše pokuty k této skutečnosti ani jako přitěžující, ani jako k polehčující okolnosti.

Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem správního deliktu spáchaného účastníkem řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení do kalkulace výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ neoprávněně zahrnul náklad za neprovozované rozvody tepelné energie ve výši 59 750 Kč, došlo bez pochyby k poškození odběratelů, resp. odběratele, tepelné energie, neboť v důsledku předmětného protiprávního jednání účastníka řízení došlo k neoprávněnému navýšení ceny tepelné energie za rok 2012, a tím vznikla škoda příslušnému odběrateli, protože byl povinen tuto neoprávněně navýšenou částku po skončení roku 2012 zaplatit v rámci vyúčtování odběru tepelné energie. Je třeba však přihlídnout k výši částky, kterou účastník řízení neoprávněně zahrnul do výsledné ceny tepelné energie. Správní orgán považuje částku, kterou účastník řízení zahrnul do výsledné ceny tepelné energie za nízkou, k čemuž přihlížel při stanovení výše pokuty jako k výrazně polehčující okolnosti. Úřad se dále také zabýval skutečností, kolik odběratelů účastník řízení svým protiprávním jednáním poškodil. Z regulačního výkazu 31_32-DK za vykazovaný rok 2012, který účastník řízení Úřadu předložil, vyplývá, že jednání účastníka řízení v rozporu s platnými právními předpisy mělo negativní dopad na 1 odběratele tepelné energie. Tato skutečnost byla Úřadem při stanovení výše pokuty rovněž zohledněna jako polehčující okolnost.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Vzhledem k výše uvedenému bylo prokázáno, že protiprávní jednání ze strany účastníka řízení bylo dokonáno okamžikem zahrnutí ekonomicky neoprávněného nákladu ve výši 59 750 Kč do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 a následným předložením k úhradě příslušným odběratelům v rámci vyúčtování ceny tepelné energie za rok 2012. Protiprávní stav tak trvá od zahrnutí výše uvedené částky do ceny tepelné energie až dodnes, neboť účastník řízení své pochybení doposud nenapravit. K odstranění tohoto protiprávního stavu tak uložil Úřad výrokem II. tohoto rozhodnutí opatření k nápravě.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení zákona o cenách ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak konstatovat, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty také jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.“ Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlédnout, což také Úřad učinil.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku, vycházel Úřad při stanovení výše pokuty z výkazu zisků a ztrát za rok 2012 a za rok 2013.

Z výkazu zisků a ztrát za rok 2012 vyplývá, že v účetním období roku 2012 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši -2 441 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši -2 376 000 Kč.

Z výkazu zisků a ztrát za rok 2013 vyplývá, že v účetním období roku 2013 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši -468 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši -438 000 Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení. Zároveň však musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pro samotného rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena také jeho represivní funkce, avšak aniž by byl tento postih pro rušitele likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobila pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranici zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Účastník řízení porušil poprvé svou povinnost požadovat cenu tepelné energie, jejíž kalkulovaná výše není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen tepelné energie. Úřad se při výměře výše pokuty zabýval všemi polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi. Vzhledem k výše uvedenému, na základě zohlednění všech okolností daného případu, a dále pak s přihlídnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, byla pokuta vyměřena ve výši jednonásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, tedy ve spodní hranici možné zákonné sazby dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla za správní delikt podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách stanovena výše sankce tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. ve výši jednonásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou, a to i vzhledem k ne příliš příznivým majetkovým poměrům účastníka řízení, míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o cenách a zároveň ji považuje za odstrašující. Může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto Úřad poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí uloženo opatření k nápravě, kterým se účastníkovi řízení stanovuje povinnost vyúčtovat cenu tepelné energie za rok 2012 v cenové lokalitě „Priessnitzovy léčebné lázně a.s.“ tak, aby náklady neoprávněně zahrnuté do výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 ve výši 59 750 Kč spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty byly odběratelům tepelné energie vráceny poměrně podle skutečné spotřeby tepelné energie v roce 2012. Dále je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 59 750 Kč, a to za správní delikt podle zákona o cenách. Souběžně je výrokem IV. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly